

Informační leták

Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Draží věřící,

podzim letošního roku opět přinese několik významných událostí a změn. Nejprve nás čeká čtvrtý víkend v září ve Zlatých Horách pouť rodin, při níž Msgr. Bernard Fellay vysvětlí kapli a bude konsekrovat dva oltáře. V pátek v 18.00 hod. nejprve zapečetí schránky s relikviemi, vystaví je k veřejné úctě. Následuje modlitba matutina. Druhý den, v sobotu, vlastní obřad svěcení začíná v 10.00 hod. Na čtvrtou hodinu odpolední připravila naše mládež divadelní představení o svaté Hedvice. Večer bude společný táborák a volná zábava. Nedělní mše sv. bude v 8.00 hod., po ní čas na snídani a v 10.00 hod. začíná pěší pouť s křížovou cestou k Panně Marii Pomocné. Ve 12.30 hod. se na poutním místě pomodlíme růženec a pouť bude zakončena závěrečným požehnáním.

První říjnovou neděli se koná jako obvykle v Brně růžencová slavnost. Od této neděle platí změny v příslušnosti jednotlivých kněží ke kaplím a nový pořad bohoslužeb. P. Petr Kajer přebírá kapli v Uherském Brodě a bude mi vypomáhat v kostele na Pstruží. P. Čekavý přebere Jablonec.

V Brně bude každou neděli mše sv. v 8.00 a v 10.00 hod., v Praze bude kromě první neděle mše sv. vždy v 10.00 hod. Na Pstruží se opět vrací mše sv. každou neděli, střídavě ráno a večer. Kroměříž se slučuje s Uherským Brodem, v Uherském Brodě bude mše sv. každou neděli rovněž střídavě ráno a večer. Ve Zlatých Horách bude mše sv. dvakrát měsíčně v neděli v 10.00 hod.

Na podzim plánujeme pokračovat v rekonstrukcích ve Zlatých Horách. Rádi bychom dokončili úpravu kaple a přilehlých prostor v Boršově. Vzhledem ke stoupajícím nákladům na běžný provoz uvidíme, co budeme moci z plánovaného uskutečnit. Další projekty se připravují. Za dosavadní duchovní i finanční podporu Pán Bůh zaplat' svým požehnáním.

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko FSSPX

Úkoly kněží brněnského děkanství

P. Tomáš Stritzko FSSPX – děkan

apoštolát – Pstruží, Zlaté Hory, Velké Meziříčí, sňatky v Brně

P. Aleš Hakl FSSPX – 1. sekretář, spirituál III. řádu FSSPX, zodpovědnost za kanonické záležitosti ve věcech manželství

apoštolát – Praha, Boršov

P. Luděk Čekavý FSSPX – 2. sekretář, spirituál III. řádu sv. Františka

apoštolát – Brno, Jablonec, administrace Růžencového křížového tažení

P. Filip Marada FSSPX – ekonom, ředitel Díla sv. Hedviky

apoštolát – Pardubice, Žďár

P. Petr Kajer FSSPX

apoštolát – Uherský Brod

Kázání P. Tomáše Stritzka FSSPX o primici P. Petra Kajera FSSPX dne 6. července 2022 v Brně

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Veledůstojný pane superiore a rektore, drahý primiciante, drazí spolubratři v Kristu, drazí věřící, katolické kněžství je „znamením, kterému je dnes odpíráno“, znamením proti revoluci, proti vzpouře proti Bohu a stvořitelenskému řádu. Heslo revoluce – zednářské a liberální revoluce, tzv. Velké francouzské revoluce –, je „volnost, rovnost, bratrství – *liberté, égalité, fraternité*“. Volnost – svoboda – je chápána ve volnomyšlenkářském duchu jako absolutní osvobození od všeho zavazujícího kromě závazku vyznávat tuto absolutní liberální svobodu v revolučním duchu. Zde není myšlena svoboda lidské duše pro službu Bohu a přátelství s Bohem, svoboda od otroctví ďáblu, svoboda, která je nejvznešenějším darem Božím, jak učí papež Lev XIII., ale oproštění se od Boha jakožto cíle našeho života. To je tato liberální svoboda.

Kněz proti této falešné svobodě stojí jako symbol, jako personifikace nauky Církve – zjeveného zákona a zjevených pravd. Kněz není svobodný v tom, co učí, dle čeho soudí duše ve svátosti pokání, jak řídí svěšené stáde. Každý kněz to, co koná, se to učí a přijímá od Církve ve svých předchůdcích, ve svých představených. Na hrobě našeho zakladatele je dle jeho přání napsáno: „*Tradidi, quod et accepi*. – Předal jsem, co jsem přijal.“ Tato slova musí charakterizovat působení každého kněze, který zůstal věrný Církvi, který nepodlehł ďábelským svodům revoluce. Kněžství není příležitost k věroučné, morální či liturgické kreativité. Náš Pán Ježíš Kristus jasně říká: „Chceš-li mne následovat, zapři sám sebe.“ Kdo chce být knězem Kristovým, musí měnit sám sebe, podřizovat se, být neustále více knězem podle řádu Církve a méně sám sebou. V tom spočívá už formace v kněžském semináři, ale pokračuje i po něm po celý kněžský život. To patří ke kněžství každého z nás. Pokud dnes vidíme, že při překládání kněží v diecézích se mění ve farnosti nauka, liturgie, místní zvyklosti a podobně, mnohdy úplně

všecko, tak je to svědectví o tom, že moderní kněží ztratili svou kněžskou identitu. Katolické kněžství je v pokoře před Bohem a Církví, zastoupené jejími představenými, svědectvím proti revoluční vzpouře.

Další hesla Francouzské revoluce: rovnost – *égalité* – a bratrství – *fraternité*, ty neznamenaají, že jako lidé jsme si před Bohem ve své lidské přirozenosti rovni, jak učí Církev – to je nauka Církvě –, ale znamená to popření Božího řádu a pořádku ve stvoření, popření hierarchicky společnosti.

Bůh stvořil vše v řádu a pořádku. Různým lidem i národům určil různé úkoly a poslání. To, že každý člověk má nesmrtelnou duši a jsme všichni povolání k věčné blaženosti, neznamenaá, že jsme si všichni na zemi rovni ve smyslu postavení ve společnosti. K lidské přirozenosti patří úcta a respekt, a to jak směrem nahoru, tak i směrem dolů. Tyto se odvíjejí už v ráji od postavení muže, ženy a dětí už v první lidské rodině a přenášejí se na život v celé lidské společnosti. Od otcovské autority se odvíjejí všechny autority ve společnosti, i z Božího vyvolení autorita kněžská – ta je autoritou duchovního otcovství, je tedy vznešenější než autorita otcovství přirozeného a zahrnuje jiné oblasti lidského života. O tom, že právě otcovství je prototypem veškeré autority, píše už Platón; už pohané poznávali, že autority ve společnosti se odvíjejí od života rodiny, od rodiny. Kněz je zde příkladem synovského respektu a poslušnosti, které vykazuje vůči Bohu a z Božího úradku jemu daným představeným. Ale je a musí být nositelem otcovské autority vůči podřízeným a věřícím. Na tuto kněžskou autoritu se dnes útočí velmi vehementně už rozvracením lidské přirozenosti a tím, co působí tento rozvrat ve společnosti. A konkretizuje se pak tento útok v útocích přímo na kněžství.

Otcovství, každé otcovství, stojí na mužských ctnostech. Frontální útok revoluce a v důsledku toho i feminismu způsobil, že to, co je typicky mužské, je považováno za špatné, je takto předkládáno, a dokonce se očekává, že se za to budou muži omlouvat. Od autorit se pak požaduje místo otcovství kamarádství, místo úcty a respektu rovnostářství atd. To, co je cítit po autoritě, musí pryč. Tomuto duchu, který rozkládá nejen společnost, ale už i rodiny, podléhají i někteří kněží. Nakonec se tento duch projevuje i ve vztahu k Bohu. Nakonec je i Bůh jakýsi „kámoš“ tam nahoře, není Pánem a Otcem.

Typicky mužskou vlastností je racionální obhajoba objektivního dobra. Dobro je objektivní, to zdůrazňuje sv. Tomáš Akvinský. Dobro není nějaký pocit, není to, co se líbí nebo nelíbí, dobro je objektivní a posuzuje se podle Božího zákona. A otec je útěchou tehdy, když je jistotou, obranou rodiny, pevný v zásadách, statečný, nepodléhá sentimentům a intrikám. Není změkčilý, obzvláště ve výchově svých synů dokáže být pevný a připravuje je na tvrdý boj vezdejšího života. Bez toho není žádné otcovství. Před legitimními autoritami se sklání, ale vůči ostatním lidem a samozvaným „kibicům“ stojí pevně. Tím je nejen útěchou, ale vzbuzuje i spravedlivou bázeň.

To je a musí být patrné i v duchovním otcovství. Kněz hájí dobro Církvě, dobro svěřených věřících. To znamená, že jim má povinnost někdy i odporovat a vést je k objektivnímu pořádku. Zlořádem je, pokud kněz, a nadto ještě církevní hodnostář, pěstuje s podřízenými či věřícími z osobních sympatií nějaká partikulární přátelství, je zjevně někomu více nakloněn než ostatním, nechává se zmítat pozitivními a negativními pocity vůči různým osobám a dává to veřejně najevo. To působilo v Církvi vždy velké škody. Duchovní otec je otcem všech, kteří jsou mu svěření, to patří ke kněžskému poslání.

Kněz také nesmí hledat svoji oblibu, to není cílem katolického kněžství, chtít se zalíbit a zavděčit. Kněz musí usilovat o dobro, v tom kárat a napomínat, ale i posilovat a chválit.

Kněz musí projevovat vůči církevním autoritám patřičnou úctu a respektovat je. Důvod nerespektovat rozhodnutí představených je pouze jejich evidentní odklon od katolicity či evidentní škody, které Církvi působí. Tyto musí být prokazatelné a jasné, nikoliv pouhé mínění jednotlivce. A s tím se dnes setkáváme. Dnes právě ta povinnost odporovat nás vede k širší povinnosti neposlušnosti vůči autoritám v Církvi, ale přesto není legitimní odmítnout je ve všem, protože ty autority v Církvi ještě zůstávají. Tak například jednáme o řádné jurisdikci pro manželství a respektujeme i jiná rozhodnutí, především ta, kde se jedná o platnost církevních aktů, protože to by byla vzpoura a Kristus nezrušil svoji Církev a neudělá to do soudného dne. To, že někdo má osobní chyby a slabosti, chyby a slabosti představených a jejich určitá nevěrnost, jak to bohužel dnes u mnohých biskupů vidíme, nikoho neomlouvá od poslušnosti v tom, co je legitimní; ani nás ne.

Povinnou úctu vůči církevním představeným musíme však prokazovat vždy, protože každá autorita v Církvi je autorita od Boha, byť ta autorita zneužívá své postavení, čili ta úcta neplatí jen vůči představeným našeho Kněžského bratrstva, kněz musí mít úctu i k těm ostatním, k bloudícím autoritám, byť je nemůžeme poslouchat. Kněz však také musí úctu a respekt vyžadovat i ze své strany. I to patří k jeho úřadu. Pokud se věřící přimkli v současné situaci k našemu Kněžskému bratrstvu, tak překonali nouzi v Církvi tím, že našli mimořádnou cestu u našeho Kněžského bratrstva, a toto je samozřejmě zavazuje k řádnému církevnímu chování v rámci Kněžského bratrstva. My nikoho nenutíme, aby přijal naše pastorační působení, ale pokud ho pro sebe a pro svoji rodinu přijme, tak to má i své důsledky v respektu vůči kněžské autoritě u nás a ve způsobu chování ke knězi, který je obvyklý v katolické Církvi. Stav nouze v Církvi neznamena ani pro nás kněze, ani pro věřící anarchii, neznamená to, že si každý může dělat, co chce. To by bylo zcela necírkevní chování.

Katolické kněžství tím, že je znamením proti revoluci, je znamením pro obnovu Církve v Kristu. Odsoudit liberální nauky, revidovat Druhý vatikánský koncil, změnit kodifikaci liturgie a zákony v Církvi, to může jenom papež; k tomu nemáme pravomoc. My však musíme být svědky tradice, koncilní liberální sektářství odsuzovat autentickým kněžským životem, kněžským působením. To je náš úkol, to je naše povinnost. Kněžství podle církevního řádu, Kristem ustanovené, už ve své podstatě odsuzuje náboženský liberalismus, odsuzuje vše, co se přiči učení Církve. Takové kněžství je požehnáním pro všechny katolické křesťany, jak kněze, tak i věřící, protože je prostřednictvím všech milostí nutných pro křesťanský život a jednou pro dosažení hlavního cíle našeho života, věčné spásy. Je požehnáním i pro celou společnost, protože vede k obrácení, k návratu na cestu spásy, k obnově pořádku ve společnosti skrze obnovu duchovního života, který je opět nutným předpokladem pro udržení si zdravého rozumu. Lidové přísloví říká, že bez Božího požehnání je marné každé namáhání, ale bez katolického kněžství nepřichází Boží požehnání.

Amen.

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus a jeho božská Matka Panna Maria!

Tvůj oděv hovoří... povznáší nebo svádí, zjednává úctu nebo ponižuje

P. Stefan Frey FSSPX

Každý, kdo už někdy vstoupil do kostela v Itálii, ví o pravidlech oblékání, která jsou tam vyžadována jak u mužů, tak u žen. Písmem nebo obrazem se návštěvníkům jednoznačně dává na srozuměnou, že se na vhodný oděv klade nesmírně velký důraz. Horní části oblečení bez rukávů, jakož i kalhoty, které nesahají po kotníky, a sukně, které nepřesahují kolena, se netolerují. Ženám je vždy poskytnut kus látky, kterým si mohou zakrýt záda a ramena.

Úcta vůči svatyni, vůči ostatním lidem a vůči sobě se musí vyjadřovat přiměřeně slušným oblečením. Tak jsme dostali k tématu, které patří k těm nejchoulostivějším a nejemotivnějším, k němuž se však kněz může a musí vyjadřovat. Bohužel žijeme v době, která celkem radikálně vyhladila ctnost úcty vůči Bohu a důstojnost jeho dětí. A to se až příliš zřetelně projevuje v moderním oblékání. Křesťan musí reagovat na výzvy příslušné doby. Vždy se od něho vyžadovala odvaha vydávat svědectví. Avšak v dnešní době více než kdy předtím v sobě toto svědectví zahrnuje i způsob vlastního oblékání.

Panna Maria Fatimská na to poukázala před 100 lety, jak sděluje Jacinta: „*Hříchy, které většinu duší strhávají do pekla, jsou hříchy proti čistotě. Přijdou módy, které budou velmi urážet našeho Pána. Osoby, které slouží Bohu, nesmějí tyto módy následovat.*“

Protože Matka Boží poukazuje na budoucnost, nebyly slovy o nestydatých módách míněny tehdejší časy. Skutečnost je taková, že teprve kulturně revoluční rejdy 50., ale především 60. let s sebou přinesly revoluci v oblékání, která přesáhla hranice studu, slušnosti a respektu. Zřetelná slova „velmi urážejí“ poukazují na to, že v této oblasti jsou dobře možné i těžké hříchy.

Kritéria pro slušné oblečení

Jsme děti své doby. Zdravý cit a smysl pro to, co je vhodné, se mohou otupit, když se člověk celé roky musí dívat na převládající necudnou

módu. Člověk si na ni prostě zvykne. To však neznamená, že se tím zavržením stává neškodným a vhodné je zastaralé. Existují objektivní kritéria, podle nichž se musí řídit každá móda. Jmenujme zde ta nejdůležitější:

1) Cudnost

Adam a Eva si uvědomili teprve po pádu do hříchu, že jsou nazí. Od té doby trpí všichni lidé následky dědičného hříchu. Muž se snadno vydráždí k žádostivosti, když vidí ženu, jejíž oděv jen nedostatečně zahaluje tělesné vnady. Proto právě toho Spasitel napomíná: „Každý, kdo hledí na ženu, aby ji požádal, již zcizoložil s ní ve svém srdci“ (Mt 5,28). Často si ženy nejsou vůbec vědomy toho, jak silné signály vysílá jejich nedostatečné oblečení, a v tom spočívá jejich slabost lehkovážné marnivosti, vycházející z dědičného hříchu. Nejsou přitom zbaveny odpovědnosti za pokušení a hříchy, které vyvolávají – ať vědomě, či nevědomky – u druhých. K nim proto směřují slova napomenutí od sv. Pavla: „Ženy, zdobíte se oděvem slušným se stydlivostí a cudností“ (1 Tim 2,9).

Žena má tu moc, že dokáže velmi silně ovlivňovat muže, a to jedním nebo druhým směrem: Pokud má na sobě oblečení, které zvýrazňuje tělesné tvary, i když ty zůstávají zakryty, přitahuje mužův pohled na to, co je na ní smyslné a tělesné. Zahalující, a přece vkusné oblečení naproti tomu umožňuje, aby z ní vyzařovala duševní ušlechtilost a duchovnost, ano i její vztah k Bohu. Její oblečení není neutrální: může svádět ke hříchu, ale může i zdokonalovat, povznášet ducha a povzbuzovat ke ctnosti. Sílu příkladu nelze nikdy dost ocenit, což platí v modifikované podobě také o oblečení muže.

2) Výraz pohlavní identity

Oblečení patří stejně jako tělo k identitě člověka tím, že je viditelným výrazem jeho neviditelné hloubky a vnitřní podstaty. Proto je nelze odbýt jako něco druhořadého a bezvýznamného. Nepřátelé lidského pokolení to vědí a využívají toho. Genderoví ideologové popírají veškeré přirozené rozdíly mezi pohlavími. Koho by udivilo, že chtějí odstranit i všechny specifické rozdíly podle pohlaví v oblékání? Když ženy začaly nosit mužské oblečení, představovalo to v souvislosti s nástupem feminismu

postoj protestu proti údajné nadvládě mužů. Ve světě genderismu se to stává protestem proti Božímu řádu stvoření. Bůh však přece stvořil lidi jednou provždy jako muže a ženu. Ve své příslušné jedinečnosti jsou různorodými obrazy Božími, které se ve společenském životě vzájemně doplňují a obohacují. Ve všech kulturách v dějinách lidstva nalezy tyto osobité rysy obou pohlaví zcela přirozeně výraz v typicky mužském a ženském oblečení. „Žena ať se neobleče v roucho mužské a muž ať neužije roucha ženského; jeť ohavný u Boha, kdo takové věci činí“ (Dt 22,5). Nenechme se tedy zotročovat nepřátelskou ideologií, která tímto způsobem plánuje zničení lidské identity.

3) Krása a ušlechtilá ozdoba

„Oděv těla ... člověka vypravuje o něm“ (Sir 19,27). Jsme-li chrámem trojjediného Boha, nemá snad tento chrám navenek zářit jako ušlechtilá ozdoba? Je-li naše duše v posvěcující milosti odrazem slávy Boží, nemá to snad být dáváno najevo skromnou krásou oděvu? Ošklivé, ponižující hadry nemohou být nikdy Bohem chtěným oblečením. Úcta nám zakazuje nosit ošoupané, seprané nebo vůbec roztrhané džíny či nevhledné „pytle“. Pokud krásné a ušlechtilé vždy platilo jako vyzařování pravdivého a dobrého, tak také dnešní kult ošklivého a hrubého prozrazuje svůj původ v neřesti a bludu.

Džíny, odolné proti poškození, byly ostatně původně typickým oblečením světa práce. A tam také patří. Samozřejmě se na oblečení kladou různé nároky podle životní situace. Člověk musí umět rozlišovat mezi pracovištěm, tělocvičnou a kostelem. V kostele se objevujeme před Nejsvětější Svátostí v přiměřeném nedělním oděvu! Ve všedních dnech může být o něco jednodušší. Přesto však sportovní oblečení, tenisky a džíny neodpovídají posvátnosti Božího domu.

Konkrétní pravidla

Z uvedených kritérií vyplývají konkrétní pravidla, jak se stále rozmanitým způsobem uplatňovala v tradičním odívání různých národů, a právě ještě dnes v řádu oblékání v italských kostelech. Následující pravidla Vám důrazně kladu na srdce: Pro ženy se hodí sukně, které v sedu zakrývají kolena. Pro muže se hodí dlouhé kalhoty. Krátké kalhoty sahající po kolena si lze dovolit ve volném čase. Těsně přiléhavé

a tím tělo zdůrazňující oblečení neodpovídá křesťanské mravopoctnosti, tím méně průhledné látky, hluboké výstřihy, dlouhé rozparky atd. Trička s krátkým rukávem jsou v Božím domě i za velkého horka nevhodné. Je vhodné obléci alespoň košili, popř. halenku, která zakrývá většinu předloktí.

Pro návštěvu kostela musí člověk dbát na ušlechtilé, pěkné oblečení, jaké se nosí i při slavnostní audienci; nejsme snad přijímáni Králem králů?! Vyhněme se však každé přehnané nádheře. Šperky a líčení žen má odpovídat jejich stavu při zachování křesťanské umírněnosti. V Církvi je starou zvyklostí, že muži jsou v kostele s nepokrytou hlavou, ženy s pokrývkou hlavy. U žen toto v současnosti nelze považovat za povinnost, ale pokrývka hlavy, která odpovídá místním zvyklostem, není extravagantní a může být bez rozpaků nošena i na veřejnosti, na ulici apod., je chvályhodná.

Na druhé straně výslovně varujeme před tím, abychom oslovovali nově příchozí věřící na téma nevhodného oblečení a osobovali si úlohu mravnostní policie. Když budeme pracovat na změnu srdcí, změní se postupně i vnější vzhled.

Křesťanské sebevědomí

Jsme povinni se podrobovat tyranii módy? Nesmíme snad my křesťané mít také svoji svatou hrdost a oblékat se tak, jak se sluší na Boží děti, s vědomím svatosti Boží, před jehož tváří žijeme a který přebývá v nás? Pouštní světec Charles de Foucauld razil výrok: „To, co chybí dnešním křesťanům, není ani tak pokora, ale svatá hrdost!“ A odvaha ke svědectví! Rád bych vyjádřil svou upřímnou chválu mnoha věřícím, kteří tuto odvahu projevují, zvláště ženám, které nosí důsledně sukni a dbají na mravné oblečení. Bravo, jen tak dál! Svět potřebuje toto svědectví! Dnes více než kdy dříve. Podívejme se na světce. Kéž nám dají sílu ke svědectví dobrým příkladem!

Myšlenky k oblékání a módě

Sv. apoštol Pavel

„Abyste vydali tělo své v oběť živou, svatou, Bohu libou, by to bylo duchovní bohoslužbou vaší. A nepřipodobňujte se tomuto světu, nýbrž přeměňujte se obnovou mysli své, abyste zkoušeli, co jest vůle Boží, co totiž jest dobré a příjemné a dokonalé“ (Řím 12,1–2).

Sv. Jan Zlatoústý (345–407)

„Tvrdíte, že byste druhé nikdy neponoukaly k hříchu. Svými slovy to opravdu neděláte, ale udělaly jste to svým oblečením a chováním... Jestliže umožníte druhému zhřešit v srdci, jak můžete být bez viny...?“

Papež Pius XII.

„Kdyby měly křesťanky ponětí o pokušení a pádu, které zavinily u druhých svým oblečením a důvěrnostmi, kterým ve své lehkováznosti přikládaly tak malý význam, zděsily by se nad svou odpovědností! Neváháme k tomu dodat: Křesťanské matky, kdybyste věděly, jakou budoucnost, plnou vnitřních úzkostí a nebezpečí, špatně chápané pochybnosti a špatně potlačované stydlivosti, jste připravily svým synům a dcerám svou neopatrností v tom, že jste je navykly na život v lehčím oblečení, které ničí vrozený smysl pro slušnost, samy byste se zastyděly a vyděsily nad hanbou, kterou jste si samy způsobily, a nad škodami, jež působíte svým dětem, které vám nebe svěřilo ke křesťanské výchově“ (promluva z 22. 5. 1941).

Sv. pater Pio

Již u dětí dohlížel pater Pio na to, aby oblečení odpovídalo lidské důstojnosti. „Oblečte ho jako křesťana!“ žádal rodiče jednoho chlapce, kteří ho nechali pobíhat ve velmi krátkých kalhotách.

Majitelka jednoho pařížského módního salónu se nestačila divit, když jí P. Pio ve zpovědi řekl: „Nemohu tě rozhřešit, pokud neslíbiš, že stáhneš z prodeje kolekci večerních šatů, kterou máš ve svém obchodě na skladě!“ „Ale, otče, ty stály celé jmění, to mě zruinuje!“ „Nemohu ti dát rozhřešení, neboť jsi zodpovědná za všechny duše, které se kvůli těmto šatům dostanou do nebezpečí hříchu.“ S těžkým srdcem dáma slíbila, že

udělá, co od ní duchovní otec žádá. „Ale nevím, otče, jak mám překlenout tuto ztrátu. Prosím, modlete se za mě.“ Což on také učinil. Při příští návštěvě v San Giovanni Rotondo dáma vyprávěla, jak se jí dařilo: Podle otcova přání stáhla ony večerní šaty z prodeje. Avšak zpovědník jí mimo to ještě uložil toto: „Do tvého obchodu musí přijít svatí!“ Proto přemýšlela, jak to má provést. Nakonec se rozhodla přeměnit svůj salón v prodejnu kostýmů a každý z nich opatřila nápisem – se jménem nějakého světce. Celá rozzářená prohlásila, že ještě nikdy neudělala tak dobrý obchod. Ztráta způsobená vyřazenými večerními šaty se bohatě vynahradila prodejem kostýmů.

Exercicie pro ženy – Zlaté Hory
Začátek 24. 10. – 14.00 hod.
Konec 29. 10. – 13.00 hod.
2500,- Kč (studentky 1500,- Kč)
příhlášky P. Filip Marada – pfmarada@fsspx.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB NA ZÁŘÍ

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 11/26

18. 9.	– 17.30	– Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Ostatní neděle	– 10.00	– Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Každé úterý kromě 6. 9.	– 18.00	– Mše sv. s lidovým zpěvem
2. 9.	– 18.00	– 1. pátek – Mše sv. s lidovým zpěvem
3. 9.	– 10.00	– Sv. Pia X. – hlavního patrona Bratrstva
6. 9.	–	– mše sv. odpadá
7. 9.	– 18.00	– Mše sv. s lidovým zpěvem
28. 9.	– 10.00	– Sv. Václava – Mše sv. chorální
29. 9.	– 18.00	– Sv. Michaela arch. – patrona bratří Bratrstva
Ostatní dny	– 8.00	– Mše sv.

PRAHA

Praha-Michle, Michelská 1/7, Domov Sue Ryder

2. a 4. neděle v měsíci	– 10.00	– Mše sv. chorální
1. a 3. neděle v měsíci	– 17.30	– Mše sv. chorální

Svatováclavská pouť

Praha – 28. září

Mše sv. v Michli – 10.00 hod.

poté pěší pouť na Vyšehrad k památné soše sv. Václava
a uctění sv. Václava společnou modlitbou

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Kostel sv. Barbory a všech panen mučednic, Dům sv. Prokopa, č. p. 107

2. neděle v měsíci	– 10.00	– Mše sv. chorální
13. 9.	– 17.30	– Slavnost posvěcení kostela – Mše sv. chorální

PARDUBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

BORŠOV NAD VLTAVOU

Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

UHERSKÝ BROD

Kaple sv. Cyrila, Metoděje a Gorazda s bratřími, U Korečnice 1093

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
Sobota před první nedělí – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem

Celodenní adorace

5. září

Mše sv. – 8.00 hod.

Závěrečné svátostné požehnání – 17.00 hod.

JABLONEC NAD NISOU

Centrum sociálních služeb, Emilie Floriánové 1736/8, malý sál

18. 9. – 10.00 – Mše sv. chorální

KROMĚŘÍŽ

Kaple sv. Kříže – Hotel Octárna, Tovačovského 318/18

4. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

VELKÉ MEZIRÍČÍ

Kaple Krista Krále

15. 9. – 17.30 – Mše sv.

ZLATÉ HORY

Dům sv. Hedviky, Kostelní 440

10. 9. – 9.00 – Mše sv. chorální
25. 9. – 8.00 – Mše sv. chorální

Pout' rodin

- Pátek 23. 9.: 17.30 hod. – růženec;
18.00 hod. – přípravné obřady pro konsekraci oltářů a matutina.
Sobota 24. 9.: 10.00 hod. – svěcení kaple, konsekrace oltářů a Mše sv.;
16.00 hod. – divadelní představení o svaté Hedvice;
večer čas na setkání a zábavu, táborák.
Neděle 25. 9.: 8.00 hod. – Mše sv. chorální;
10.00 hod. – modlitba křížové cesty na poutní cestě k Panně
Marii Pomocné;
cca 12.30 hod. – na poutním místě růženec,
zakončený požehnáním.

POŘAD BOHOSLUŽEB NA ŘÍJEN

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 11/26

Všechny neděle – 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem (2. 10. tichá)
– 10.00 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Každé úterý – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
1. 10. – 8.00 – 1. sobota – Mše sv. s lidovým zpěvem
7. 10. – 18.00 – 1. pátek – Mše sv. s lidovým zpěvem
Ostatní dny – 8.00 – Mše sv.

Růžencová slavnost

Kaple Královny posvátného růžence – od 1. do 2. října

15.00 přednáška P. Petra Kajera na téma „Mariánská úcta v černé Africe“
– 17.30 nešpory a výstav Nejsvětější Svátosti – celonoční adorace
– 9.00 růženec - 10.00 Mše sv., závěrečné požehnání a růžencová oběť
– od 14.00 růžencová veselice

PRAHA

Praha-Michle, Michelská 1/7, Domov Sue Ryder

1. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
Ostatní neděle – 10.00 – Mše sv. chorální

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Kostel sv. Barbory a všech panen mučednic, Dům sv. Prokopa, č. p. 107

1., 3. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

PARDOBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

BORŠOV NAD VLTAVOU

Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

UHERSKÝ BROD

Kaple sv. Cyrila, Metoděje a Gorazda s bratřími, U Korečnice 1093

2. a 4. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
1., 3. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
Sobota před první nedělí – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem

JABLONEC NAD NISOU

Centrum sociálních služeb, Emilie Floriánové 1736/8, malý sál

V říjnu odpadá

VELKÉ MEZIRÍČÍ

Kaple Krista Krále

13. 10.

– 17.30 – Mše sv.

ZLATÉ HORY

Kaple sv. Hedviky, Kostelní 440

2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

Sobota před druhou nedělí – 9.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem

Naše internetové stránky: <http://fsspx.cz>

Telefon na děkanství: 548 210 160

Dárcovské konto:

Název účtu: **Kněžské bratrstvo svatého Pia X.**

Měna účtu: **CZK**

Číslo účtu: **2801456074**

Kód banky: **2010**

Na požádání můžeme dodat potvrzení o peněžním daru pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X. Za všechny příspěvky na naši činnost děkujeme a Pán Bůh zaplatí.